

Mândrie

07.08.1955

¹ Eu știu că nici metodiștii nu se tem de apă. Astfel că ei ies și se așază sub acoperiș, oricum este, indiferent dacă plouă sau nu. Eu m-am gândit că doar bapțiștii sunt în acel fel, dar eu văd că și metodiștii sunt la fel.

Atât de fericit să slujesc în această după amiază. Când am văzut că a venit furtuna și am privit afară pe fereastra de la hotelul meu, am zis: „O, vai, Satan, de ce faci tu acest rău?” Și am spus: „Tocmai jos aici pentru aceste două servicii și atunci tu trimiți o ploaie.” Ei bine, se spune că: „Toate lucrurile lucrează împreună pentru binele celor ce îl iubesc pe Domnul,” astfel că s-a făcut răcoare, încât voi nu trebuie să vă ventilați. Deci și eu înțeleg că fermierii au nevoie de ploaie, așa că noi suntem bucuroși s-o avem în orice fel.

² Atât de bucuros să întâlnesc unii prieteni aici, doar cu câteva momente în urmă. Domnul și doamna Zeb Smith, la care noi am fost crescuți, la ferma lor, chiar aici jos, jos pe coama acelor drumuri mici, domnul și doamna Smith în colț, șezând chiar aici jos. Când eram un băiețel, cred că ei mă cărau. Tatăl meu, cred, lucra pentru domnul Smith, când eu eram doar în---un băiețel mic, înainte să plecăm în Indiana.

Și eu am prietenii mei McSpaddens și pe aceia. Și un alt predicator metodist din această parte a țării, domnul John O'Bannon. Sunt sigur că voi îl cunoașteți, stând chiar aici, îmbrăcat cu sacou albastru, un prieten de-al meu personal din Louisville, Kentucky, un om de afaceri acum, în Louisville.

Și doamna Smith m-a întrebat dacă mama era aici și eu cred că am văzut o mașină acolo afară. Este mama mea aici? Acea era ceea ce mă întrebam eu, dacă---dacă ea este aici înăuntru. Am văzut o mașină ca a

2MÂNDRIE

---

doamnei care urma s-o aducă pe ea, dacă ele veneau și i-am spus doamnei Smith, că ea ar putea fi aici. Mamă, ești tu aici? Cred că poate m-am înșelat, doamnă Smith, îmi pare rău. Dar noi---poate ea va fi jos pentru serviciul din seara aceasta. Ea poate a încercat să ajungă, să aibă o cale să vină și mașina aceasta stând chiar aici arăta întocmai ca aceea; și Billy a spus: „Cred că bunica este aici.”

Și eu am spus: „Acea aratăca acea mașină.”

3 Un doctor care a fost vindecat în adunarea mea, sus în Chicago, pe nume Dilly și ei au o clinică mare acolo și a venit în adunare cu o boală incurabilă și a fost făcut bine într-un mod miraculos și și-au dat viețile lor Domnului Isus. Și eu am văzut mulți, mulți doctori, în multe părți ale țării.

Aici cu ceva timp în urmă, doctor Theodore Palouveas, întreaga coastă de vest, dacă unii din cei de-aici îl cunosc pe doctor Palouveas, care pe baza cazului de vindecare Divină și bărbatul a fost convertit și eu l-am botezat într-un canal de irigație. Și el a încetat practicarea medicinei, când oamenii zburau chiar din New York la el să fie operați. Și el desfășoară o misiune mică în mahalalele orașului Oakland, California; doctor Theodore Palouveas, bărbat grec, minunat. Și soția lui era armeniană.

4 Și când doamna---de acolo de-afară, o femeie armeniană, pe moarte, cu amândoi sânii tăiați cu cancer și Domnul a spus: „În trei zile ea va fi pe stradă” și el a râs de mine.

Și el a spus: „O asemenea dizgrație, a spus, tu impostorule, pui acea femeie să aibă gânduri neadevărateca acelea.”

Eu am spus: „Acela n-am fost eu, a fost El care a spus asta, domnule.”

Și el a spus: „Ei bine, tu știi că acea femeie va fi moartă în următoarele șase ore. A spus: „Ea este inconștientă acum de douăzeci și patru de ore. Ea va pleca în orice moment.” I-am spus: „Dacă ea nu este pe străzi, strigând, în douăzeci și patru de ore, îți spun ce voi face. Îmi voi pune un semn pe spatele meu: „Profet fals” și tu îți vei lua Cadillac-ul tău mare și mă vei conduce pe străzile din Los Angeles. Și dacă ea este pe stradă, eu voi pune un semn pe spatele tău „Doctor șarlatan” și voi conducemașina în fața ta. Acum, noi doar ne vom strânge mâinile și stăm aici; vom vedea dacăai dreptate.”

Dar el n-avrut să facă asta. Și în douăzeci și patru de ore, ea era la cumpărături și ea este încă o femeie bine, sănătoasă astăzi. Aceea a fost cam acum opt ani. Arată că Domnul nostru Isus a fost înviat din morți, un Dumnezeu care a putut face acel băiat să se miște de pe acea targă seara trecută, zăcând acolo pe moarte și orice s-a întâmplat, băieții mi-au povestit despre aceea astăzi. El este încă Domnul Isus Cristos și noi suntem atât de fericiți că El este.

⁵ Acum, în seara aceasta noi ne vom ruga din nou pentru bolnavi, cu voia Domnului. Și noi ne încredem că vom avea o seară bună și aici jos, cu voi, oamenilor. Poate cândva vom putea ajunge înapoi din nou și să avem o ședere un pic mai lungă. Noi vom avea păstorii împreună și așa mai departe și să avem o adunare un pic mai lungă.

Acum, azi eu veneam în aceste locuri de tabără, unde asta este controlată sau necontrolată, dar proprietatea unei biserici confesionale. Și noi desigur salutăm această biserică din toată inima noastră, biserica metodistă, pentru ce lucruri mărețe a făcut ea în lume pentru binecuvântatul nostru Domn Isus. Și pe multele mii de suflete, pe care biserica, prin predicarea Evangheliei, le-a condus la Domnul Isus, eu doar mă întrebam ce va fi asta când noi toți ne vom întâlni împreună pe partea cealaltă, când viața aceasta este terminată.

⁶ Apoi venind aici, seara trecută, apropiindu-mă de subiectul vindecării Divine, eu nu m-am apropiat de el dintr-un punct de vedere al învățăturii, pentru că doar mă gândeam în timp ce eram aici, că eu voi vorbi despre exemplele din viața Domnului Isus. Aceea era ceea ce vorbeam seara trecută, fiindcă nu contează cât de bine suntem noi împreună și cum... Biserici diferite cred învățături diferite, așa că noi—când noi suntem în biserică, nouă ne place să fim gentlemen creștini, să lăsăm deoparte orice fel de învățătură. Asta este doar—noi predicăm pe Cristos și pe El crucificat, cu care noi toți suntem de acord.

Deci, în serviciul de evanghelizare, în această după amiază, doar pentru a vorbi un timp scurt, cu voia Domnului, asta pare să fie pe inima mea să vorbesc încă despre exemplele vieții lui Isus. Și-n felul acesta, noi doar dramatizăm sau cităm ceva ce El a făcut sau a spus. Și în acel fel nu există puncte de învățătură agățate cu asta, doar evanghelie pură, simplă. Eu iubesc asta, voi nu? Corect.

⁷ Și acum, înainte ca noi să putem deschide Cartea, noi putem deschide paginile în acel fel, dar există doar Unul care poate descoperi acel Cuvânt și Acela este Duhul Sfânt: asta-i tot. El este Acela care L-a scris. Credeți voi asta? El a făcut-o, El a scris...Dacă bărbații din vechime așa cum ei erau mișcați de Duhul Sfânt, au scris Biblia. Și ea a fost scrisă de---îmi pare rău, eu știam, dar acum nu știu, doar câți *sunt* scriitorii Bibliei. Îmi pare rău, nu pot cita asta acum, pentru că eu am două numere diferite în mintea mea. Mie mi-e teamă că m-aș încurca în aceea.

Dar oricum, ea a fost scrisă...Mai mult de două mii de ani, dintr-o parte la alta și mii de mile distanță și epoci diferite și nici o singură bucățică din ea nu se contrazice cu alta. Păi, doi dintre noi n-ar putea scrie o scrisoare unei persoane fără să difere în ceva. Nu este asta corect? Dar cât este de inspirată Scriptura! Toată Scriptura este dată prin inspirație, inspirată de Duhul Sfânt, așa cum El a scris cuvintele și ea e minunată. Și noi Îl iubim pe Domnul Isus pentru bunătatea Lui.

⁸ Acum, El este Singurul care poate interpreta Scriptura corect. Fiecare din noi, noi facem o încercare,dar până când noi devenim unși, apoi noi putem pătrunde în ea.Și atâta timp cât eul este în ea, atunci Duhul Sfânt nu poate fi în ea, atât timp cât este eul.

Acum, dacă cineva va merge la ușă, un ușier acolo sau cineva, niște oameni, doamnele cu umbrelele lor sunt în ploaie. Dacă ei ar putea să le facă doar atât de confortabil cât noi putem. Noi apreciem loialitatea și sinceritatea oamenilor care vin într-o zi ploioasă ca aceasta să audă evanghelia simplă,clară a Domnului Isus.

Dacă nu greșesc, această doamnă mică stând aici în față, chiar aici lângădoamna Wood, nu sunteți dumneavoastră una din instigatoarele venirii mele aici? Eu nu-ți cunosc numele, soră; eu---eu m-am rugat pentru tine. Și dacă nu greșesc, n-a fost aceea la „Biserica Ușii Deschise” în Louisville? Tu ai fost vindecată sau cevade felul acesta ai avut ceva boală și—și de atunci inima ta a fost mișcată. Și eu cred că tu ești membră în—una din bisericile metodiste deaici din oraș.

⁹ Și a fost pe inima ta ca eu să vin aici jos. Mie---mie îmi pare rău că nu-ți cunoscnumele.Dar aceasta este doamna, lângă familiaWoods(prietenii și vecinii mei iubiți), care locuiesc lângă mine.Ei sunt creștini regali. Când tu locuiești lângă o persoanătu poți foarte bine să spui cum sunt ei, nu-i așa? Asta este corect.

Deci unul---doi dintre copiii voștri de jos de-aici de pe aceste culmi *ale dealurilor*pe undeva în jur pe-aici, domnul și doamna Banks Wood, eu sunt atât de fericit să am părtășia lor cu mine în lucrarea evangheliei. Și iubita noastră soră de-aici, de asemenea, eu o cunosc doar un pic, dar știu să fie o creștină loială. Și știu că ea este o lucrătoare mare în biserica unde aparține. Și fie ca Dumnezeu s-o binecuvânteze pe ea și biserica ei, împreună.

¹⁰ Acum, așa cum spuneam, Duhul Sfânt a scris Biblia și ea a fost scrisă într-un asemenea fel, că nu există deloc o cale pentru om în concepția lui—lui mintală să înțeleagă ce este ea. Nu contează cât de bine o ai scrisă, cât de bine poți s-o pui împreună, este greșit de la bun început. Vedeți? Pentru că El a ascuns-o de ochii celor înțelepți și pricepuți și ea este o descoperire spirituală.

Priviți la fariseii și saducheii zilelor Domnului nostru Isus, cum și-au imaginat ei asta în fiecare detaliu, cum că Cristos va veni și totul; și când El a venit; El a venit invers de ceea ce ei și-au imaginat, doar ca să arate că El este Dumnezeu. Și asta a fost...El n-a venit contrar la Scriptură, El a venit—a venit contrar cu concepția lor despre Scriptură. Dar El a venit exact în felul în care Scriptura a spus, exact.

¹¹ Acum, eu am un mic sâsâit. Eu—eu nu sunt micul băiat tânăr care obișnuiam să fiu la locul vostru aici jos, domnule și doamnă Zeb Smith. Am avut—doar devin un om în vârstă. Și eu am avut prima mea durere de dinți ziua trecută și a trebuit să mi se scoată un dinte. Și ei au pus unul înapoi în locul lui și eu am o sârmă înăuntru în gura mea și aceasta este, desigur, o barieră. Se simte ca și cum eu am atât de multe în gura mea. Deci, îmi pare rău că sâsâi astfel, până când mă obișnuiesc cu el. Dar așa cum îmbătrânim, păi noi trebuie să învățăm acele lucruri.

Ziua trecută eu vorbeam, cum eu un pic...Îi spuneam soției mele; îmi pieptănam puținul păr care mi-a mai rămas. Soția mea mi-a spus; ea a spus: „Billy, tu ajungi cu capul chel.” Am spus: „Ei bine, scumpo,” dar am spus: „Laudă Domnului, nu există niciunul care a pierit.” Ea a spus: „Ei bine, unde sunt ele?”

Am spus: „Eu îți voi pune o întrebare, apoi tu—eu voi răsp---și tu îmi vei răspunde, eu îți voi răspunde. Unde erau ele înainte ca eu să le am? Oriunde au fost ele înainte ca ele să fi fost, ele sunt înapoi acolo așteptându-mă să vin la ele.” Amin. O, vai.

¹² Deci, ce-mi pasă mie cât îmbătrânesc eu, cât îmbătrânești tu, cât de zbârciți suntem, cât de încovoiați ajungem, asta nu contează deloc. Într-una din aceste zile Isus vine și noi vom fi proiectați într-o clipă înapoi într-un bărbat și o femeie tânără și vom trăi pentru totdeauna. Ce o...Fiecare atom, fiecare bucată din...

Corpurilenoastresuntfăcutedin, luminăcosmicășiipetrolșiiașa mai departe, dar ele au venit de undeva. Ele n-au fost aici; apoi ele sunt; apoi ele din nou nu sunt. Dar Dumnezeu cunoaște fiecare atom care ține trupul tău împreună. Fiecare bucată de lumină, fiecare atom, fiecare celulă, fiecare bucățică de petrol și tot calciul, fosfatul, tot ce merge într-un corp uman care vine din pământ. El cunoaște întocmai unde stă fiecare bucățică. Și într-o zi, duhul tău va fi eliberat și el va striga pentru viața lui. Și nu un bărbat sau o femeie bătrână...

¹³ Dar observați,ziua trecută vorbind cu un doctor în Louisville, Kentucky, noi discutăm pe un subiect african și el a spus: „Ei bine.”

Eu am spus: „Eu vreau să te întreb ceva, doctore, este adevărat că de fiecare dată când eu mănânc, eu îmi reînnoiesc viața mea acum?” „Desigur,” spunea el, „tu mănânci mâncare și ea face celule de sânge și celula de sânge reînnoiește viața ta.” Am spus: „De ce este aceea că eu mănânc același fel de fasole și cartofi și pâine de porumb și așa mai departe, pe care eu o mâncam când aveam șaisprezece ani. Când o mâncam la șaisprezece ani, eu am ajuns mai mare, mai puternic,mai sănătos, plin de putere tot timpul; și eu mănânc același lucru acum, doar mai mult din ea presupun și eu ajung mai bătrân și mai slab tot timpul? Spune-mi asta, dacă eu pun viață nouă înăuntrul, de ce nu face asta același lucru pentru mine acum cum a făcut asta acum treizeci de ani?” Vedeți?

A spus: „Ei bine...” Am spus: „Vreau să te întreb ceva, dacă tu torni apă într-un pahar și aceea îl umple, de ce încetează să se mai umple?” A spus: „Ei bine...” Am spus: „Pentru că Dumnezeu a spus.” Aceea este corect. Vedeți? Dumnezeu a spus.

¹⁴ Și când noi înviem...Și noi ca o floare, un tablou, noi creștem la o anumită vârstă, cam în jurul vârstei de douăzeci și doi sau douăzeci și trei. Când tu și soția ta v-ați căsătorit, tu frate drag în vârstă de-aici, când tu ți-ai lucrat câmpul de porumb și celelalte, te-ai căsătorit cu acea mică fată cu obrazii roșind.Este prea rău că noi nu avem mai multe din acelea astăzi.

Voi știți ceva, eu n-am văzut o femeie roșind de treizeci de ani. Toată modestia s-a dus. Nu vreau să încep cu asta acum.

În regulă, eu sunt doar un predicator demodat, înapoiat, simplu care crede adevărul. Eu—eu cred că oamenii ar trebui să trăiască evlavios, sfânt, în această viață prezentă, așteptând venirea Domnului Isus.

Dar când noi ajungem într-un loc, cam la douăzeci și trei, noi ne căsătorim și ne luăm iubita de braț și mergem jos acasă, voi fraților vă amintiți aceea. Și voi sunteți cel mai bine atunci. Primul lucru pe care-l știți, mama se scoală într-o dimineață, spune: „Tati, eu văd un fir de păr cărunt.” Tu spui: „Mami, am observat un rid sub acei ochi frumoși.” Vedeți, ce se întâmplă? Moartea se așază înăuntru; nu va fi mult, ea te va pune la colț. Ea te va lua afară de-acolo...După un timp, tu vei fi bătrân: ea te va lua, dar asta este tot ce poate ea face. Asta-i tot.

„Fiecare atom, peste tot când tu ai fost cel mai bine, tocmai când ai fost la punctul culminant, Dumnezeu spune: „Acum tabloul este pictat. Aceea este ceea ce vreau în marelui meu mileniu care vine, așa că Eu doar voi...Acum, moarteeștiacolo, dar tu nu-i poți lua acum. Tu poți lucra la ei, dar tu nu-i poți lua până când Eu chem mâna ta.” Înțelegeți?

Și apoi în marea înviere, atunci noi vom ieși afară. Tot ce moartea ne-a făcut, sfârșește în moarte și apoi noi ne vom trezi la o viață nouă. Nu va fi minunat? Tot părul cărunt s-a dus, bătrânețea este dată la o parte. Și noi vom fi tineri pentru totdeauna și vom trăi pentru totdeauna în frumusețea Domnului și niciodată nu trebuie să fim bolnavi, niciodată nu trebuie să fim bătrâni, niciodată nu trebuie să luăm medicamente, niciodată să nu mai fim în spital, niciodată nu va mai suna o ambulanță. Nu va fi asta minunat?

Păi, ei ne numesc nebuni, eu cred că noi suntem cei mai inteligenți oameni din lume. Noi, eu o spun, în regulă. Pentru că noi Îl iubim pe Domnul nostru Isus. Tot ce conține această Biblie, acele promisiuni și ele sunt bune. Deci, ce bun a fost Domnul nostru! Haideți să vorbim ființei Lui dragi acum. Dacă El va deschide Cuvântul pentru noi în această după amiază, într-un mic exemplu din Scriptură și apoi noi vom ieși devreme, astfel ca noi să putem reveni deseară. Și eu cred că băieții vor distribui ceva mai multe cartonașe de rugăciune, dacă noi ne vom ruga pentru bolnavi, cam până la o, șase și jumătate, cam așa.

¹⁶ Să ne rugăm. Tatăl nostru ceresc, noi suntem fericiți să fim azi, aici în acest stat, Kentucky, aici jos printre oameni. Și eu știu că acolo în spate

8MÂNDRIE

pe aceste coame *de deal*, în jurul acestor vechi cimitire, multe din ele nici măcar nu sunt marcate cu un semn. Bietul tată bătrân, îmbrăcat cu o salopetă și o cămașă peticită, el nu și-a putut permite o piatră funerară. Dar când și-a așezat iubita lui deoparte, și-a pus bebelușul lângă ea, el a pus un țaruș sau o cruce. Dar Dumnezeu în cer, în marile cărți, cărțile de-acolo, există un nume scris. Tu știi unde este ea, unde zace trupul ei.

Și eu sunt atât de fericit, Doamne, să știu că Tu nu uiți. Și noi suntem fericiți să fim asociați cu copiii lor aici, astăzi, care Te cred de asemenea. Și acum, eu îți cer, Tată, ca Tu să vii în prezența noastră sau mai degrabă să ne permiți să venim în Prezența Ta. Și lasă ca marea împărăteasa Ta ființă, Doamne, doar să pună în clocot sufletele noastre cu bunătatea și binecuvântările Tale, nu pentru că noi merităm, noi nu merităm, ci doar pentru că Tu ai promis-o, Doamne, noi privim după ea.

Acum, Toată scriptura este legată împreună. Și Biblia înseamnă cu mult mai mult decât ea vorbește, dacă noi doaram putea avea Duhul Sfânt să interpreteze Asta pentru noi. Noi doar O citim așa cum ne uităm în jos peste ea, dar o, cum ne spune Duhul Sfânt: „Copilul Meu, acum tu privești la fața Mea, când tu privești în această Biblie. Aceasta este ceea ce vreau Eu să cunoști tu.” Și fie ca Duhul Sfânt să ia Cuvântul lui Dumnezeu astăzi și să-L transmită la fiecare inimă exact așa cum avem noi nevoie. Și fie ca noi să avem părtășie în jurul Cuvântului acum. Inspiră-ne. Pentru că noi o cerem în Numele lui Isus Cristos. Amin.

¹⁷ Într-un loc mic în Scriptură, am găsit chiar aici în cartea Sfântului Luca, din toată predicarea mea în toată viața mea, eu nu m-am apropiat niciodată de acest text în viața mea. Acesta este un text nou din care eu n-am încercat niciodată să *predic*. Dar stând în camera mea de la hotel cu ceva timp în urmă, ceva părea să mă atragă către acest loc. Să-l citim în **evanghelia Sfântului Luca** și noi vom începe de la **capitolul al 7-lea și versetul al 36-lea**:

Și unul din Farisei l-a rugat ca El să—să vină la casa lui la cină.

Isus voia—sau fariseul voia ca Isus să vină la el la masă. Acum, adevărul—din aceasta este, că după ce voi citi capitolul întreg, până la capăt, voi sunteți destul de bine familiarizați cu—cu felul Scripturii și cum ea vorbește. Dar acum, așa cum noi ne întoarcem gândurile noastre la

aceasta, există ceva greșit aici. Există...Doar atât de mult din Scriptură până la un punct va fi suficient să ne dea nouă ideea despre ceea ce eu vreau să vorbesc. Și subiectul meu va fi: „**Mândrie.**”

O, mândria este un lucru atât de blestemat, atât de groaznic, atât de rea, este mândria. Dar acolo pare să fie ceva greșit așa cum noi intrăm în mica noastră scenă. Și noi vrem să privim la ea acum, nu pentru un punct de vedere al învățaturii, ci pentru un moment din viața lui Isus, nu pentru învățătură. Dar acolo, desigur, este ceva în neregulă aici, un fariseu vrând să-L vadă pe Isus și să-l ia la cină cu el pentru părtășie. Aceasta este într-un total contradictoriu. Fariseii Îl urau pe Isus. Ei nu aveau vreun folos de la El deloc. El era un---un Beelzebub pentru ei, un diavol, un înșelător. Și niciun fariseu nu avea nimic de-a face cu Isus.

¹⁸ Dar acest Simon, el voia ca Isus să vină la el și să aibă ceva—să fie distrat de El. Acum, există—există ceva greșit cu acest tablou. Când noi vedem o---o fetiță urmând-o pe bunica în jur tot timpul, un mic, un copil de șase sau șapte ani urmând-o în jur pe bunica, există ceva ce se întâmplă, motivele sunt—s-au schimbat.

Ascultați, *dacă* unei fetițe de șase—sau șapte sau optani, în general și nu îi place să piardă vremea, jucându-se cu copiii mici de vârsta ei și urmând-o pe bunica tot timpul, acum: fie că acea bunică este într-adevăr bună cu ea, sau bunica o alintă, sau ea este micuța preferată a bunicii, mai degrabă, sau---sau poate voi nu știți, bunica poate are o pungă cu bomboane pusă pe undeva. Înțelegeți? Lucrul cu aceasta este, *aceasta* este motivul că copilul o urmează pe bunica. Și, desigur, acest fariseu, urându-L pe Isus, avea vreun motiv în spatele acesteia care nu era chiar corect.

¹⁹ Tinerilor le place să mergă cutinerii. Copiilor mici le place să se joace pe străzi, biblia vorbește despre asta în profeția lui Isaia. Copiii mici jucându-se pe străzi, ei au lucruri în comun: păpușile lor șitirezii lor și călușeii lor și lucruri. Copiii mici se asociază cu copiii mici. Tinerele fete se asociază cu fetele tinere, femeile de vârstă mijlocie cu cele de vârstă mijlocie, bătrânii cu bătrânii.

Cluburile Kiwanis și Rotary, ei au lucruri în comun. Ei trebuie să se întâlnească împreună la cluburile lor pentru a avea---să vorbească despre situații cum ei---despre comunitate, sau despre—cum pot avea grijă de situația săracilor. Ei trebuie să se adune. Șica vechiul proverb din

Kentucky, am auzit-o pe mama spunându-l de multe ori: „Păsările cu aceleași pene se adună.” În acela este foarte mult adevăr.

²⁰ Voi niciodată nu vedeți ciorile și porumbeii având multă părtășie unul cu celălalt. Ele sunt două feluri diferite de păsări; una are un lucru și cealaltă are alt lucru. Acum, cioara, ea este o gunoieră. Ea doar mănâncă lucruri moarte. Dar porumbelul nu poate mânca lucruri moarte. Dacă porumbelul ar mânca lucruri moarte, atunci porumbelul ar muri imediat; el nu poate digera aceea. Porumbelul, pasărea pe care noi o cunoaștem a fi numită porumbel, simbolizează Duhul Sfânt al Porumbelului în Biblie, acel porumbel nu are fiere. Nu poate digera lucruri rele, stricate; pentru că dacă ar face-o, aceea ar însemna moartea porumbelului.

Un model foarte frumos al creștinului născut din nou, nu poate digera lucrurile lumii, pentru că dacă ei o fac, aceea îi va ucide spiritual imediat. Dar ați fost voi vreodată atenți la bătrâna cioară? Ascultați, ea poate să se așeze pe hoituri moarte care—se descompun, în limbajul simplu din Kentucky, care putrezesc. Și ea se poate așeza acolo și doar să mănânce ziua întreagă. Dar porumbelul nu poate merge în jurul lui; asta pute și el va zbura departe. Dar cioara poate să se așeze acolo și să mănânce cât e ziua de lungă și apoi ea poate merge chiar afară în lanul de grâu și să mănânce și cu porumbelul.

²¹ Deci un fățarnic, unînșelător, el poate merge cu lumea și să se asocieze cu lumea și să acționeze ca lumea și să trăiască în lume și să se bucure de plăcerile lumii și să vină la biserică și să pretindă a fi un creștin. Dar creștinul real nu poate merge în lume și să vină înapoi; este ceva greșit. Deci, aceea arată..

Arată-mi asociații tăi, eu îți voi spune cine ești. Lasă-mă să vin în casa ta și să văd ce citești, lasă-mă să ascult—să văd ce fel de muzică tu—tu ascuți. Lasă-mă să văd ce fel de reviste, ce fel de literatură citești. Lasă-mă să privesc în biroul tău și să văd dacă este o grămadă mare de pozevulgare agățate și lucruri. Și tu-mi spuică tu ești creștin. Eu nu-ți voi spune inamic; dar în inima mea voi urmări ce fel de roade porți, (înțelegeți)? Pentru că aceea este dieta ta.

O, tu spui: „Eu aparțin la biserică. Ei bine acum, nu-i treaba ta să mă judeci, frate Branham.” Eu nu te judec; Cuvântul te judecă. Corect. Roadele tale, viața ta spune ce ești.

²² O, vai, acest fariseu trebuie să fi avut vreun motiv în spatele acesteia. Ce este un fariseu? Ce înseamnă cuvântul fariseu? Noi nu folosim acel cuvânt foarte des în Kentucky. Ce înseamnă cuvântul fariseu? În greacă înseamnă „actor, cineva care înscenează.” O, eu urăsc asta, cineva care înscenează, încercând să pună în scenă. Eu disprețuiesc un asemenea lucru. De multe ori oamenii încearcă să acționeze ca celălalt ins. Ascultați, încetează să acționezi ca și insul de alături și acționează întocmai *după* propriile tale convingeri și tu vei progresa mai bine. Fii tu însuși. Acea este corect. Voi vedeți atât de mulți copii mergând la film, vin înapoi acasă și vor să acționeze ca actrița. Rușine să vă fie! În Hollywood, Los Angeles, am multe servicii acolo și eu aflu că cei mai mulți oameni care sunt în mediul oamenilor americaniau crescut să imite. Noi suntem mari actori, farisei. Iată ce sunt ei; voi îi veți vedea; ei sunt în fața ecranului atât de mult până când ei întotdeauna înscenează.

²³ În poporul american, prin televiziune și prin filme, ei au văzut atât de multe înscenări, până cânddevin ei înșiși înscenări; foarte rău. Și noi avem asta în biserică, actori. Hmmm. Dumnezeu nu-i vrea pe ei. Departe de noi să fim actori. Fii tu însuși; Dumnezeu te vrea să fii în acel fel. Desconsider să văd pe cineva să facă ceva ce ei nu pot să facă.

Ce dizgrație, eu am observat de multe ori și vocile frumoase pe care Dumnezeu le-a dat oamenilor, un talent și apoi ei îl supraantrenează. Urăsc să aud o voce supraantrenată, când ei stau în picioare și cântă și iau o anumită notă, ei o țin atât de lungă încât devin vineți la față, doar ca să arate adunării cât de mult rezistă pentru viața lor dragă. Și când coboară înapoi atunci oamenii nu-L mai laudă pe Dumnezeu; mintea lor este la nota *lormuzicală*.

²⁴ Eu iubesc cântarea demodă veche pentecostală (așa este): unde tu uiți de pian și de orgă, unde tu nu trebuie să ajungi într-un fel de ritual, program pus în scenă. Când tu îți ridici mâinile, cu lacrimi curgând în jos pe obraji, indiferent dacă ai putea să cânti do-re-mi-fa-sol-la-si-do sau nu și doar cânti în Duhul. Din inimă, tu dai laude lui Dumnezeu. Cu totul în afara programului, voi trebuie să ieșiți afară din programul omului să ajungeți în programul lui Dumnezeu. (Înțelegeți?), ieșiți afară din asta. O, vai, eliberează-mă de a fi un actor. Fii ceea ce tu ești; Dumnezeu te va binecuvânta. Tu câteodată vezi chiar slujitori că vor face aceea. Ei vor ajunge la amvon și își înalță vocea lor foarte sus: „Eu am primit acum

diploma mea...” ca și cum aceea ar face să treacă fiori peste tine. Îmi pare rău pentru ei. Oamenii nu apreciază aceea. Doar fii tu însuși, oamenii te vor aprecia mai mult. Nu crezi tu aceea? Doar fiibătrânul simplu, de rând, dulce, să nu încerci să te dai mare. Aceea îți va face bine; tu nu te vei preface.

²⁵ Dar un fariseu, o, eu urăsc acel cuvânt, un imp—un actor. Unele surori fac același lucru, au o mulțime de prefăcătorie. O, ele doar retează nasul soților lor cu asta: „John, de ce-ai făcut asta?” Doar atât de răstit cât pot ele. O, vai, pfiu. Dumnezeu să mă scape de a vă numi vreodată dacă acela este felul de spirit pe care îl aveți. Dar lăsați pe cineva să vorbească la telefon: „O, ce mai faci? Sunt atât de fericit că ai sunat.” Actori, rușine vouă: îngeri acasă, diavoli pe drum, prefăcătorie. Doar fiți voi înșivă tot timpul. Acela este cel mai bun mod de-a fi. Nu credeți asta? Desigur, voi știți cum să vă arătați atunci, nu actori, nu farisei. Mergeți la biserică duminica și o, ce pioși sunteți voi și luni dimineața nimeni nu se poate înțelege cu voi. O tu, fariseule, ce bine îți face să mergi la biserică? O, vai, mmm. Ei au nevoie de o convertire; asta este ceea ce aveți voi nevoie. Scoateți afară lucrul, natura aceea. Metodistii se cuvine să spună „amin” la asta, pentru că aceea este învățătura metodistă dacă eu o înțeleg corect, sfințirea.

²⁶ În regulă, o, vai, prefăcuților, acest fariseu bătrân a trimis după Isus; el avea ceva ascuns. Ei bine, el este obosit; el a aruncat o privire pe deasupra capetelor oamenilor. El de-abia vedea; era transpirat. El a venit tot drumul din sudul Palestinei, urmărind și căutând. Mulțimile erau adunate atunci în jur și toată ziua el a stat cu sudoarea pe el, picioarele sale obosite, istovite mergând pe drumurile Palestinei, plin de praf și balebă de pe drum, așa cum a alergat. Din când în când s-a oprit și a băut apă. Dar el și-a ridicat capul sus și a privit din nou, suspină un pic: „Ei bine, sunt atât de bucuroși că L-am găsit.”

După o vorbire lungă, după un timp, mulțimea a început să se rărească un pic și el a început să-și croiască drum cu coatele. El avea un mesaj; el era pe drumul lui. El avea un stăpân; numele lui era Simon, un fariseu. El era un curier; el avea atunci acea însărcinare. El trebuia să ajungă la Isus. În Palestina ei îl numesc o slugă. Doar un—fariseii aveau o mulțime din aceia: fac orice, îngrijesc caii și grădinile lor și așa mai departe și au grijă de ei; slugile sunt plătite foarte puțin, doar să poată supraviețui.

27 Și această slugăpoate a fost două sau trei zile, hoinărind încercând să-L găsească, pentru că stăpânul lui i-a dat o---o însărcinare că el trebuie să meargă și să-L găsească pe Isus și să-L invite la casa lui pentru cină cu o anumită ocazie. Eu Îl văd croindu-și drum cu coatele prin mulțime și clătînându-se către, poate, Petru sau era Andrei? Eu n-am fost acolo; eu nu știu, dar îl aud spunând: „Aș vrea să-L văd pe Stăpânul tău, domnule.” Și desigur, preaiubiții ucenici, cum încercau ei să țină departe oamenii de Isus când El era acolo rugându-se pentru bolnavi și cauze. Și din nou el spune: „Aș vrea să-L văd pe Stăpânul tău.” Și-l văd pe Andrei luându-l aproape unde era Isus, unde bolnavii erau toți în jur; el a spus: „Stăpâne, iată un—un tânăr din sudul Palestinei, care vine cu un mesaj. El vine de la drum lung. Și spune că acela-i de la stăpânul lui. Și el vrea să vorbească cu Tine.”

28 Și el a spus...El—s-a plecat înaintea Lui și l-a spus care era însărcinarea lui, că stăpânul lui dorea, cu o anumită ocazie ca El să vină și să cineze cu el. O, dacă eu și tu am fi fost acolo, cât de diferit am fi privit la aceea. Noi am fi spus: „Stăpâne, nu Te duce la acel fățarnic. Nu merge la acel fariseu. Păi, el este orb; el nu știe...El Te urăște. Și sunt atât de mulți oameni bolnavi și situațiile din jur; Tu Ți-ai folosit atât de mult tăria. Nu merge la un individ ca acela; el doar încearcă să profite, ca în zicala veche, să obțină avantaje. El—el are ceva alternativă rea referitor la asta. Nu Te duce la o astfel de persoană ca aceea.”

O, vai, îmi pot imagina că acel fariseu, ins important, bărbat renumit în orașul lui, umblând în jur cu câteva zile mai înainte pe covorul lui minunat făcut în Egipt și marea lui sufragerie parfumată, frecându-și mâinile lui grăsansne împreunate în starea lui de grăsan, doar gras, spunea: „De ce nu m-am gândit la asta mai înainte? Ha-ha-ha-ha. Păi, desigur, aceea este ceea ce vreau. Asta este; eu vă spun ceva pentru marea mea distracție pe care mă pregătesc s-o am; ar fi trebuit să mă gândesc la asta cu mult timp înainte. Ha-ha-ha. Voi știți că acest individ de aici, Isus din Nazaret este pe limba tuturor oamenilor sărmani. Și eu vă spun ceva, dacă eu doar Îl voi avea pe El chiar aici la banchetul meu, eu îi voi avea pe gură-cască stând în jur peste tot privind la El. Asta este tot ce trebuie să fac și știți ce? Voi fi cea mai populară persoană din oraș. Aș adăuga mai mult la popularitatea mea. O, ar fi trebuit să mă fi gândit la asta mai înainte.”

Astfel el a pus băiatul pe drum să-L găsească. „Ce crezi că va spune doctor Jones? Acel fariseu Jones, el Îl urăște pe Isus din Nazaret. El crede că El este un diavol. Și nu va fi grozav pentru avocatul așa-și-așa, când îi voi avea pe ei aici? Din cauză că toate celebritățile orașului vor veni la întâlnirea mea, desigur. Pentru că ei știu că îi pot hrăni bine.” Desigur, acesta era un fariseu bogat; el avea de toate; el putea face orice voia el să facă. El primea toată carnea tăiată, sus la templu. El era la tăierea cârnii. El, de asemenea, avea toate zeciuielile și ofertele și tot ce intra. El avea din belșug.

²⁹ Ei bine, ce-l costa să dea o petrecere ca aceea, ar fi hrănit o familie obișnuită din Palestina timp de doi ani. Dar, o, el era un---el era un individ mare în oraș. Doctor Simon fariseul, priviți ce individ. Eu îl pot vedea umblând încolo și înapoi și spunea: „Desigur, o, vai, voi trimite invitațiile mele chiar acum. Ei bine, voi știți ceva,---astfel ca toți oamenii să mă poată vedea, eu voi avea aceea afară unde este răcoare, afară dincolo de verandă. Voi merge afară în marele—am un loc acolo afară, o viță de vie unde strugurii frumoși atârnă jos și ei tocmai acum... Și ei sunt foarte coți și—aroma strugurilor este atât de minunată. Și eu îi voi avea pe toți acolo afară și voi lua masa mea specială, mare și o voi așeza acolo afară. Și-l voi avea pe doctor Jones și-l voi avea pe doctor așa-și-așa și doctor așa-și-așa și doctor așa-și-așa și tot orașul va ști că sunt un om mare, că diploma mea mi-a făcut bine și eu sunt un om mare. Eu, eu, eu, eu, eu”, asta este tot ce poți să auzi.

„Am făcut asta; voi fi mai bun; voi face asta”. Eu, eu, eu și niciun loc pentru Cristos.

³⁰ Nu este acesta tabloul de astăzi? Eu voi face „așa-și-așa”. Eu mă voi alătura bisericii; eu voi face asta; eu voi face aceea. Dumnezeu să aibă milă de noi. Acolo era el, o, el era un ins mare și urma să fie făcut și mai mare doar avându-L acolo pe Isus pentru distracție. El nu-L credea a fi profet, deși Isus era. Și el nu-L credea să fie Fiul lui Dumnezeu, deși El era.

Dar el s-a gândit: „Dacă-l pot avea pe acel ins chiar aici, noi vom avea ceva distracție.” Astfel că el a trimis după El. Isus niciodată, niciodată nu încalcă o promisiune. Au trecut zile; multe au avut loc. Și a venit timpul pentru acest fariseu să—această întâlnire sau cina lui să se pregătească. Și Isus a spus ucenicilor Lui: „Să mergem acum, direct de-a

lungul Palestinei spre Palestina de sud, să pornim la drum, pentru că nu vrem să întârziem.”

Isus niciodată nu își încalcă o promisiune. El își ține întotdeauna promisiunea Sa. În ciuda a tot ceea ce este aceea, El o va ține. Ziua se apropia și noi îl vedem pe fariseu cu masa lui așezată afară în curte. Și invitațiile sunt date și toți oamenii încep să se adune. Ce ins renumit era acesta!

³¹ Vine doctorul Jones în caleașa lui mare, fină. El își grăbește omul cu adevărat repede, slugile lui și el ia caii și i-a dus în grajd și se îngrijește de caii lui. Și el: „Ce mai faci, prietene? Sunt atât de fericit să te văd. Nu vii înăuntru și să stai cu mine un pic?” O, eu îl pot vedea înscenând. „Nu vii înăuntru? Păi, iată aici este Avocatul așa-și-așa; sunt atât de fericit să te văd, prietene. Nu vii înăuntru?” Slugă, ia caii lui în grajd! O, vai.

Și după un timp el ajunge înăuntru și ciocnesc paharele și așa mai departe. Și în—Palestina, când ei pregătesc o cină, dacă voi ați fost vreodată acolo, ei pun o masă foarte mare, afară ca aceasta și de-a lungul ei au...Voi nu vă așezați jos și mâncați în Palestina, cum faceți aici; voi vă întindeți și mâncați. Ei au ca o canapea și ei o pun în unghiuri către masă, astfel. Fiecare om se întindea jos astfel și mânca întins jos, cu picioarele în spatele lui.

Și ei aveau fiecare lucru pregătit, ei toți acolo, distrați și așa mai departe și fariseul având un timp atât de măreț, distrându-și celebritățile. Primul lucru pe care-l știți, Isus a ajuns, a intrat în casă și s-a așezat; și ei nu știau că El era acolo. Probabil că nimeni nu știa despre asta. De unde a venit El?

³² Ascultați, un loc atât de mic, probabil stătea acolo în colț. Fariseul era prea ocupat; el trebuia să facă alte lucruri. Celebritățile, marii oameni din oraș erau acolo și el trebuia să-i delecteze. Mă întreb, frați și surori, dacă noi nu am petrecut așa mult timp ca să delectăm celebritățile și demnitarii, încât am uitat că și Isus stă în mijlocul nostru, stă chiar în colț. Nimeni nu-L observa. Stătea singur, ucenicii lui n-au putut intra înăuntru; ei nici măcar n-au fost invitați.

Deci, toți care n-au fost invitați, așa cum sunt cei din est, ei stăteau afară și priveau înăuntru, întrebându-se; și când ceva se întâmplă, o, tu nu trebuie să te îngrijești de mulțime; ei sunt oricum acolo. Ei vin să privească, spectatori, să vadă ce se poate. Lor nu li se permite înăuntru, dar ei vin și

16MÂNDRIE

---

privesc.Ei stau pe vârfurile degetelor ore și ore, urmărind distracțiile. Săracii cu gurile lor, lăsându-le apă când ei văd carnea bine condimentată, mielul fript cu cele mai bune mirodenii. O, toate lucrurile mari aduse de peste tot din Egipt și Mesopotamia și așa mai departe.

³³ Păi, acest fariseu era un om bogat, el cu adevărat putea înscena o cină ca aceea. Lăsa săracii să stea și să caște gura dacă voiau s-o facă. Acela este grupul care ar dăruia lumea să facă un prozelit dintre neamuri și să-l facă de două ori mai mult un copil al iadului decât a fost când a început.

Mândrie, pompă, acolo era El, Isus stă părăsit. Îmi imaginez că El nu se simțea comod pentru că El avea picioarele murdare. Când oamenii călătoreau în Palestina; în acele zile, ei nu aveau trotuare și drumuri și drumuri netede cum avem noi acum. Stând acolo cu tălpile sale și picioarele sale și toate murdare, capul Lui neuns, niciun sărut pe obrazul Lui și picioarele Lui cu praful vechi de balegă și mizeriile de pe drum, praful pe care mergeau caii, caravanele, animalele de povară trăgând și cărând încărcături și balegaanimalelor pe drum, păsările veneau și împrăștiau aceea, cu ciocurile în jur și după un timp aceea intra în praf.

³⁴ Și persoana care umbla...Îmbrăcămintea de dedesubt în Palestina se încheia la genunchi și apoi roba mergea peste vârful acesteia și așa cum ei mergeau legănându-se, aceea cauza micii curenți să ridice praful în sus. Și o, acela devenea murdar și împrăștiat încât—când toate acelea ajungeau pe tine... Și acolo ședea Isus cu picioare murdare. Isus... Îl numesc ei, cu picioare murdare. O, aceea îmi face ceva mie când spun asta. Isus nebăgat în seamă, Isus cu picioare murdare, făcut obiect de dispreț, după ce a fost invitat.

Mă întreb, când aveți adunare de rugăciune, Îl invitați pe El la biserica voastră, apoi când El vine jos să facă ceva pentru voi, voi doar Îl lăsați neprimut, prea mult din asta în viața noastră de-acasă și de peste tot. Când președintele vine, păi, vai, întind afară covorul tot drumul de la tren, tot drumul până la hotel. Ei împresoară străzile și doamne tinere merg în față cu flori și ei împodobesc trotuarele și atârnă drapele cu fiecare semn de bunvenit. Dar când Isus vine în oraș, El trebuie să stea într-o misiune mică undeva, să fie numit nebun, holy-roller. O, vai.

³⁵ O, voi farisei orbi, observați, Isus cu picioare murdare, Isus, picioarele acelea care urmau să fie în curând străpunse pentru păcatele

lumii, stătea cu praf și balebă, incomod. Isus se simte de obicei incomod în jurul unei grămezi de oameni bogați, oricum. Ei nu-l dau Lui niciun loc, nici nimic, doar Îl lasă să stea. „O, cu gura voastră voi vă închinați Mie, dar inimile voastre sunt departe,” a spus Stăpânul.

Isus cu picioare murdare, El stăacolo, neprimut, nespălat, nebinevenit. Voi spuneți: „Isuse, iei un loc mai neînsemnat? Isuse, iei un loc mai mic când ești chemat într-o casă?” „Da, Eu—Eu iau locul mic.” „Cum?” „Locul mic de la mansardă sau probabil de la etajul doi, o cameră mică sau jos la subsol”.

Voi vă rușinați de El, în fața celebrităților, în fața prietenilor. Vă este frică sau rușine să mărturișiți despre El, să spuneți de harul Lui salvator.

„Dar vei veni oricum, Isus?” „Da, Eu voi veni oricum.” Aceasta îmi dovedește mie că El este Domnul Domnilor. El este o persoană mare. „Eu voi veni oricum, nu contează doar cât de mic loc tu Îmi vei face, Eu voi veni oricum.” Îmi place asta, El este Domnul meu. „Eu voi veni oricum, nu contează cât de mic este locul, Eu voi veni.” Deși voi dați președintelui totul, voi faceți cu doctor Jones o mare risipă, dar când Isus vine, El ia un colț pe undeva. Ce grămadă de farisei și spectacol, actori, fără dragoste, actori. „Eu voi lua locul mic.”

³⁶ Cu mult timp în urmă, creștinule, înainte să-ți fi deschis inima, cum L-ai tratat? Unii dintre voi, oamenilor, ați pretins a fi creștini, cum îl tratați? O, vai, o, din când în când vă permiteți anumite programe, să vină pe-acolo un mic evanghelist uscat de ceva fel și îmbrăcați cele mai—cele mai încântătoare haine și pălăria voastră frumoasă și mergeți jos la biserică.

Voi nu l-ați dat Lui niciun loc de închinare; voi n-ați vrut să mărturișiți. Dar El nu v-a mustrat. El nu v-a condamnat. El este doritor să ia locul mic. Voi nu i-ați dat Lui toată inima voastră; El va lua doar atât de mult cât voi Îl veți lăsa să aibă. El este Domnul meu. Și voi mergeți acasă: „O, ei bine, aceea va fi suficient până luna viitoare; eu mă voi duce din nou la biserică.”

³⁷ Cum L-ați înghesuit voi afară, petrecerile voastre mici și toate lucrurile voastre mărunte, distracțiile voastre mărunte, păi, tu, fariseule. Să-ți fie rușine, care-i faci lui Isus Domnul meu în acel fel. Când El vine în oraș, tu-L vorbești de rău; tu Îl respingi. Deschide-ți ochii, El vine să te viziteze. Tu L-ai chemat în adunarea de rugăciune, dar când El vine atunci tu nu vrei să-i dai niciun loc. Ce jalnic! Cât de orbi pot fi oamenii!

Ce ocazie a avut acest curier, care a pășit sus la picioarele lui Isus. O, aș fi vrut să fi putut lua locul lui. Doresc să fi putut fi acolo în acea zi, aș fi făcut mai mult decât să-l spun Lui ceva ce mi-a spus ceva fariseu. Eu L-aș fi îmbrățișat. Aș fi făcut tot ce aș fi putut să recunosc ocazia de a sta în prezența lui Isus. Așa cum erau oamenii de orbi în acea zi, așa ei sunt astăzi. Chiar cu gândul, ocazia care a fost prezentată oamenilor de a-L accepta pe Isus și ei pleacă și-L părăsesc fără să l se închine, să-l dea bunvenit.

³⁸ Știți, obiceiul în țara Palestinei, primul lucru care se întâmplă când tu ești invitat la un banchet regal ca acela, când tu vii la ușă tu ești tot murdar, tu miroși urât; tu nu ești—tu nu ești o persoană potrivită atunci pentru banchet. Tu ai fi stânjenit să umbli în acele case frumoase cu toate acelea pe picioarele tale și de toate și felul în care arăți și transpirat și de toate. Care este primul lucru? Când un oaspete sosește, ei au o slugă, cel mai prost plătit bărbat la muncă.

Când mă gândesc că Domnul meu s-a încins și a spălat picioarele oamenilor, El a luat locul cel mai de jos, când El era---merita locul cel mai înalt. Dar El a luat locul cel mai de jos, să spele bălegarul și murdăria de pe picioarele lor, a devenit cel mai umil dintre servitori. Nu există un alt servitor să aibă o așa umilă muncă ca șislușu care spală picioarele.

Dar când tu vii la—o casă de acel fel în estul țării în Palestina, sluga te întâmpină la ușă, merge la fântână și scoate ceva---un marevasde apă bună,limpede și el îți scoate sandalele sau pantofii, îți așază picioarele pe genunchii lui și spală toată murdăria și praful și bălegarul și lucrurile jos de pe trupul tău. Apoi el ia un alt prosop și-ți șterge picioarele, el le spală, le așază jos.

Apoi el ia sandalele tale și le așază pe o mică---mică ca o acoperitoare, le așază astfel la ușa de la intrare. Apoi el merge dincolo și află o pereche de papuci din satin fin, mătase; ei sunt moi. Ei sunt accesoriile gazdei. El face aceea; el le are așezate acolo; le pune pe picioarele tale până când află una care ți se potrivește comod.

³⁹ Apoi picioarele tale sunt spălate. Apoi el te trece într-un alt loc și apoi este un bărbat care te întâmpină acolo la ușă și el are un vas mic în mâna lui ca un ulcior. Și tu îl iei și torni—ceva ulei în mâinile tale.

Acum, acel ulei este făcut dintr-un mir parfumat foarte fin. Ceea ce este asta, este—există un tufiș care crește în Arabia din care ei îl obțin. O

floare mică înflorește ca un trandafir și când floarea cade, ea lasă ca un mic bulb și acela se întărește ca un măr mic. Și acela este lucrul care îl face acel copac, dar tu îl poți lua și să-l ungi pe mâinile tale.

Am văzut---o celebritate rusă odată, care avea două din acelea; tu îl poți unge pe mâinile tale astfel și parfumul va rămâne pe mâinile tale două săptămâni. Este foarte scump, costisitor. Și acela costă bani mulți. Uleiul se va învechi și—miroase rău în câteva zile, dar ei pun acest nard acolo înăuntru până când el devine...O, acela ține timp de---aceea aromă timp de ani de zile. Aceea era una din comorile pe care regina din Seba a adus-o lui Solomon.

⁴⁰ Și ei îți dau aceea și-ți speli mâinile cu ea. Apoi ei îți dau un prosop și tu îți ștergi mâinile. Apoi următorul *lucru* ce ți-l dau ei, este ceva mai mult din acela și tu ți-l pui pe gâtul tău, pe spatele gâtului, pe obraji și pe fruntea ta. Deopotrivă, bărbații și femeile din Palestina trebuie să facă asta pentru că razele soarelui sunt atât de fierbinți. Ei fac aceea și apoi acela creează un miros. Apoi după ce tu ștergi cea mai mare parte, tu ești reîmprospătat. Picioarele tale sunt spălate; tu ești spălat; mâinile tale sunt curate; fața ta este curată.

Apoi tu ești dus într-o cameră unde este gazda. Și când tu îl întâlnești, tu iei—el ia mâna lui dreaptă și o pune pe umărul tău stâng, apoi tu te apleci. Și apoi el—tu iei mâna ta dreaptă și o pui pe umărul lui stâng și el se apleacă. Apoi el te sărută, de pe o parte a obrazului, pe cealaltă parte a obrazului; și aceea este bunvenit, mâna dreaptă a părtășiei.

Când gazda te sărută, tu ești un frate; tu ești binevenit.

Isus a fost foarte grijuliu să spele picioarele doctorului Jones sau mai degrabă fariseul. Și el a fost foarte atent cu celebritățile, dar aici stă Isus cu picioare murdare. Aici stă Isus, neprimut, fără niciun ulei pe El. Aici stă Isus fără niciun sărut. Și totuși El și-a lăsat lucrarea Sa și a venit tot drumul de-a lungul Palestinei ca să-și țină promisiunea.

⁴¹ Îmi imaginez că El arăta jalnic stând acolo. Tot restul din ei și fariseul mărturisind chiar acolo despre diferite lucruri care s-au întâmplat și bietul Isus stând acolo cu picioare murdare, fața neunsă, fără niciun sărut. Isus vrea să fie sărutat. O scriptură în Psalmul 2, spune: „Sărutați pe Fiul ca să nu se mânie.” „Sărutați pe Fiul.” O, voi nu veți și niciodată ce înseamnă asta până când voi n-ați sărutat o dată pe Fiul. Sărutați pe Fiul, faceți-L să se *simtă* binevenit în inima voastră.

Dar El ședea neuns, cu picioare murdare. O, ce stânjenit era El! Fariseul avea timpul său mare; el era prea ocupat distrându-și oamenii mari din cetate, ca să știe că Isus era neprimit. Dar El a venit oricum. O, Dumnezeul meu, cum—ce s-a întâmplat, cum a trecut vreodată aceaslugă pe lângă El, fără să îi spele picioarele? Dumnezeule, aș fi vrut să am slujba lui. Cum mi-aș fi dorit să-i fi spălat picioarele la ușă. Cum aș fi iubit să-L primesc pe El, să iau înăuntru vasul cu apă, când aș fi știut că El ședea acolo.

⁴² Dar acolo era El cu cei bogați și mândri. Lor nu le păsa deloc de El. El era doar un obiect de distracție, ceva la ce oamenii să caște gura și să privească. Nicio îndoială că el a avut-o în inima lui, el l-ar fi cerut să facă un miracol pentru el sau ceva.

Și în timp ce El ședea acolo, afară pe stradă în cetate era o femeie cu adevărat imorală, o prostituată. Noi nu vom merge în detalii despre asta; voi știți ce era aceea, o femeie de faimă rea, căzută.

N-o condamnați. Ascultați, înainte să fie o femeie căzută, trebuia să fie un bărbat căzut, de asemenea, poate un iubit care a iubit-o, la inima lui, până când el a zdrobit focul—vieții ei sub picioarele lui și i-a prezentat acel fel de viață.

Scriptura a spus că ea era o mare păcătoasă. Niciunul n-avea de-a face cu ea, căci toți o cunoșteau. Ei știau cine era ea, desigur. Ea era o mare păcătoasă. Și probabil trecând prin apropiere, nu era binevenită printre oameni, ea s-a ridicat pe vârfuri și a privit sus, și L-a observat pe Domnul meu șezând în colț cu picioarele nespălate, șezând fără să fie binevenit printre bogați. Aceea era prea mult pentru ea. Ea a spus: „Nu, eu sunt sigură că acela este El.”

⁴³ Tu nu-L vezi niciodată pe Isus, decât dacă-L cunoști când Îl vezi din nou. Nimeni nu poate vreodată privi la El și să uite vreodată cum arată El. Eu pot să mă gândesc că ea a spus...Ea ar fi putut auzi de El altundeva, ea a spus: „O, acolo este Acel mare Învățător. Dar El este chiar aici cu fariseii și ei nu-L vor.”

O, ea se întoarce în jur; pot s-o văd pe ea căspunea: „O, eu—eu nu pot. O, asta, eu probabil că-mi pierd mintea. Desigur—n-aș putea face aceea. O, poate, socotesc căaș putea?”

Pot s-o văd adunându-și hainele în jurul ei și începându-și *meargă* pe stradă. Eu pot să văd doi bărbați dându-și ghiont cu brațele în același

timp și spuneau: „la te uită; uită-te cine vine”. O, sigur, voi sunteți prea buni. Mi-ar place să privesc direct în ochii tăi o dată să văd cât de bun ești.

⁴⁴ Voi spuneți: „Frate, Branham, eu nu sunt o prostituată. Eu nu vreau să spun, doar sexual. Prostituația este la un nivel mai înalt. Tu poți să-ți prostituezi timpul. Cât timp îi dai Lui? Te prostituezi cu propriile tale motive egoiste, mergând în jur și spunând: „Ei bine, eu aparțin la această biserică, eu sunt mai bun.”

Nu, tu nu ești. Tu te poți prostitua altfel decât la nivel sexual. Duhul Sfânt vorbește inimii tale și tu spui: „Eu nu doresc să am de-a face cu aceea.” Tu, fariseu orb, prostituat. Ce se întâmplă cu tine? Comițând adulter cu lumea, aceea este ceea ce faci tu. O, tu spui: „Eu aparțin la biserică,” și atât de rece și indiferent. O, tu spui rugăciuni frumoase. O, urăsc acel lucru fariseic. O, tu te rogi și faci fiecare virgulă doar perfectă și fiecare punct doar perfect. O, tu te rogi așa de frumos. Tu nu-l poți vorbi Lui Dumnezeu în acest fel. *Doar* tu ascuți la ceea ce spui și îți gramatizezi rugăciunea ta. O, Dumnezeu să te ajute să te eliberezi odată și să te rogi. Oprește-te din a spune rugăciuni!

⁴⁵ O, farisei, o mulțime din ei, farisei. O, tu spui: „Eu aparțin bisericii.” Asta este în regulă; sigur aparții. Dar ce atitudine iei tu față de Domnul meu? Când El vrea să vină la tine și să te binecuvânteze, tu nu o vei dori. „O, nu, eu nu cred în lucruri ca acelea.” Acela este același grup despre care vorbesc, foarte religios, dar foarte fariseic.

Ceea ce am spus că erau la început; actori. Încetați să înscenați religie. Luați o experiență de modă veche a regenerării, a nașterii din nou.

Domnul meu, El tânjește să te vadă. El te așteaptă, ia locul mic din colț. El niciodată nu te mustră pentru asta; El te iubește. Mergi la biserică odată sau de două ori pe lunăși crezi că ți-ai făcut datoria. O, dacă tu doar L-ai iubi, te-ai duce în fiecare noapte și zi undeva și ai vorbi cu El, dacă tu L-ai iubi. Dar necazul cu asta este că tu doar te joci de-a biserica, te comporti religios. Ce trist, este prea rău că noi încă avem aceea.

⁴⁶ Această biată femeie mică, eu o pot vedea, de faimă rea, jos pe stradă merge și sus pe o mică scară care scârțâie unde ea *intră* pe o scară mică sus la mansardă. Inima ei sare; ea nu-și poate scoate imaginea aceea din mintea ei. O, Dumnezeule, oricine L-a văzut vreodată în simplitatea Cuvântului Lui și a iubirii Lui, aceea niciodată nu te va părăsi. Ceva te va obseda.

Ea îl vede; urcă pe scări; deschide mica ei cutie cu comori și ea scoate afară ceva mic de-acolo, un sac mic. Îl scoate afară, îl așază, clinchetul monedelor se aud pe masă. Și așa cum monedele cad ea le ridică din nou; ea vede acel Chip în fața ei. Lacrimile îi curg în jos pe obraji ei, scurgându-i-se pe bărbie. *Își* spunea: „Nu pot s-o fac; nu pot. Pentru că El va ști de unde vin acei bani. El va ști cum am câștigat eu acei bani. Nu pot să fac asta.”

Probabil ea îi pune din nou la loc; apoi ea se întinde și-i ia din nou. Ea spune: „Nu pot; ce se întâmplă cu mine? Dar Îl văd, venind tot drumul de-a lungul țării și neprimit. Ce pot să fac în legătură cu asta? Asta-i tot ce am, desigur El va înțelege. Cu siguranță, El va înțelege. Asta este tot ce am, sigur El va înțelege asta.”

⁴⁷ Și eu pot s-o văd așa cum ea tremură, îi ia în mână, îi pune în sân, în ciorapul ei, poate, îi înfășoară înăuntru, își înfășoară hainele în jurul ei și ea merge jos pe stradă. Se face târziu, ea merge în jos pe stradă la o firmă de parfumuri fine. Ea merge, intră și acolo este un individ cu nasul coroiat, morocănos, stând în spatele tejghelei, numărându-și banii. „Ei bine, n-a fost o zi foarte bună. Nici măcar n-am făcutchiria, ozirea.” Tot iritat, totuși atât de ortodox cât putea fi în religia lui.

Ea intră pe ușă, când el vine în ușă, îl pot auzi pe el că spune: „Huh, acum ia te uită.” O, ea era bine cunoscută. Fiecare o cunoștea, desigur. Fiecare cunoștea această femeie. Ea intră pe ușă. Ei bine, el nu merge spre ea amabil cum el ar fi trebuit să-i spună: „Ce faceți? Ce pot face pentru dumneavoastră?” El a spus: „Păi, ce este?” Ea a așezat banii pe tejghea. O, clinchetul banilor, desigur acela schimbă lucrurile. El aparținea aceluși grup care spunea: „Ce folos avem dacă îl lăsăm pe Iosif în—groapă?” Ce folos este? O, da, aceea este ceea ce oamenii gândesc astăzi. Ce poți scoate din asta? Câți bani sunt în asta? Fariseu orb. Isus este aici și El vrea să fie primit. Tu L-ai invitat.

⁴⁸ Acolo stăteau banii, el a spus—ea a spus: „Vreau o cutie de alabastru, cea mai bună pe care o aveți în magazin.” Păi, a spusel: „Să vedem câți bani ai tu.” Ea îi așază și ea are o sută optzeci de dinari romani. El i-a numărat pe toți: „Da, tu chiar ai suficient”. Ce? Ea voia ce-i mai bun. Și ea a spus: „El merită ce-i mai bun” și El merită. El merită ce-i mai bun din ce ai tu. Nu-i da Lui un colț mic; dă-I Lui tot ce ai. El merită cel mai bun din ceea ce ai și cel mai bun ce poți face tu.

Acea era tot ce avea ea. Ea știa cum îi obținuse. A spus: „Urăsc să fac asta în acest fel; poate că eu sunt în afara ordinii, dar este cel mai bun ce am eu.” Ea nu s-a târguit cu el pentru preț; aceea n-a fost așa. Ea doar voia ce era mai bun. Vedeti asta? Ea vrea ce-i mai bun. Ea a spus: „Va fi pentru Cel mai bun, deci de ce să nu aibă El ce-i cel mai bun?”

⁴⁹ Ea ridică cutia de alabastru, o pune în sânul ei și pornește. Eu pot vedea acel evreu bătrân cu nasul coroiat privind afară. Doi bărbați se înghiontesc—se înghiontesc unul pe celălalt pe braț, au spus: „Priveșteacolo înăuntru, cine iese din magazin de-acolo. Mă întreb ce a făcut ea acolo?”

O, tu, fariseule, înghiontind pe altcineva. Uită-te la tine însuși odată. O, poate tu nu ești greșit în acțiunile tale sexuale; tu poate nu bei lichior; dar, o, tu, fariseu orb, ce-i faci tu Domnului meu? Ce-i faci Lui, tu ipocrit cu inima rece? Tu-L respingi pe El. De ce faci tu asta? Cum o poți face? Să vezi Prezența Lui că este peste tot în jurul tău și să știi că El este acolo vrând să te binecuvânteze și să te primească, dar tu ești prea bun. Tu nu ai fost mizerabil. Tu se cuvine să privești la tine însuși prin sticla de vedere a lui Dumnezeu o dată și să vezi cum arăți. Neprihănirea ta de sine, toate formele tale mici și lucruri măruntevor dispărea, tradițiile tale mici.

⁵⁰ Eu pot s-o văd; ea trebuie să se grăbească; se face târziu. Mai bine mai târziu decât niciodată. Și când ea ajunge acolo sus, ea poate spune când este în apropierea mulțimii unde sunt cei bogați. Ea poate auzi paharele cu vin ciocnindu-se împreună, voi știți, astfel. Ea ajunge sus unde sunt ei. Ea se întreabă unde este El. Ea este toată agitată. Acel evreu se scarpină în cap și privește peste acei indivizi până direct în colț, spunea: „Ce se întâmplă cu ea?” A spus: „Sunt urme de lacrimi pe obraji ei. Ea a plâns. Mă întreb unde merge ea acum? Mă întreb ce s-a întâmplat?”

Femeia, așa cum a privit și l-a văzut fața sa a spus: „El nu vorbește ca acești farisei; El este diferit. Acel Învățător este puțin diferit de farisei.” Ea știa că era ceva diferit. Când a privit în sus, s-a gândit: „Cum voi putea ajunge acolo, să merg în acel loc bogat? Cum pot s-o fac? Dar lucrul care l-a făcut ea, ea a spus: „Într-o zi eu L-am auzit spunând: ,Veniți la mine toți cei trudiți și împovărați, Eu vă voi da odihnă.”

⁵¹ Lucrul acesta era, nu era cum urma ea să ajungă acolo. *Lucrul* era să facă un efort să ajungă acolo: Eu o pot vedea cum își făcea loc cu coatele prin mulțime. Nu conta ce se spunea sau cine spunea, ea era pe

drumul ei să-L întâlnească pe Isus. Faceți voi asta? Vă veți croi voi cu coatele drumul vostru prin diferențele din lume astăzi? Ați putea să vă croiți calea voastră cu coatele dincolo de vulgaritate, dincolo de filme și de dans și de distracția pe care o faceți, numindu-vă pe voi înșivă creștini, ca să ajungeți la Isus?

Ați putea să puneți deoparte toată petrecerea voastră socială lumească, ca să veniți la Domnul Isus și să aveți petrecere cu El? Dumnezeu să aibă milă! Ea și-a făcut drum cu coatele până la capăt. Ea urma să ajungă acolo, indiferent cât de josnică era. O, eu știu că era în afara rânduiei, o, desigur. Dumnezeu să ne ajute să ieșim afară din rânduială din când în când. Necazul cu asta este, voi aveți prea multă rânduială. Leșiți din rânduială. Eu sper ca biserica să iasă afară din rânduialădestul de mult ca să fie salvată.

⁵² Eu îmi amintesc când Isus m-a salvat. O, vai, eu nu voi uita niciodată asta. Această mică inimă bătrână din Kentucky alerga cu 90 de mile/h (*154 km/h*). Am plâns; am țipat; am strigat; nu-mi păsa cine stătea primprejur. Nu dădeam atenție la rânduială, eu eram în Prezența lui Isus: eu Îl iubeam.

Ea nu băgă de seamă în câtă rânduială era sau în afara ei. Lucrul principal era să ajungă la Isus. Acolo stătea El cu picioare murdare. Ședea fără să fi fost sărutat. El nu era binevenit și ea voia să-L facă să se simtă binevenit. Ei nu-i păsa de vechile lor rânduiei fariseice, de vechile lor tradiții și nominalizări. Ea își presa drumul ei să ajungă la Isus. Dumnezeu să ne ajute să avem o trezire ca aceea, unde bărbați și femei își vor face drum cu coatele prin mulțimi, și confesiuni și bariere, până când ei ajung în Prezența lui Isus.

⁵³ Da, ea voia să ajungă la Isus; El avea picioarele murdare. Domnul Dumnezeul meu stând acolo cu picioare murdare, care peste puțin timp piroanele romane urmau să le conducă la înmiresmarea Sângelui Lui pentru salvarea lumii. Picioare murdare, fie ca El să mă ierte pentru asta. O, aceea mă rănește, dar Isus, cu picioare murdare, nesărutat, ne iubit: „A venit la ai Săi, ai Săi proprii nu L-au primit.” A venit să-și țină promisiunea și apoi neprimut.

De ce voi, oamenilor, vă rugați un an întreg pentru trezire și când ea vine chiar în vecinătatea voastră, credeți că este fanaticism? Neprimut, Isus cu picioare murdare. O, dacă aceea nu se cuvine să frângă inima fiecăru

bărbat și femeie; neprimit. O, celebritățile, lucrurile mari mergeau bine împreună, dar Isus era neprimit. O, vai.

⁵⁴ Observați așa cum aceasta merge mai departe; ea aleargă repede; ea merge la picioarele Lui așa cum El stă acolo întins. Ea privește la fața Lui; spunea: „Eu nu pot, nu știu ce s-a întâmplat. Eu sunt ieșită din comun.” Ea plângea. Dumnezeu să ne ajute să fim ieșiți din comun din când în când.

Necazul cu aceasta este, voi sunteți doar atât de ritualiști. Voi trebuie să vă rugați într-un anumit fel, să terminați cu un „amin” ca un vițel muribund cu crampe...?... „aaaminnn”. Stând într-un cor cu fețele vopsite și cu unghii lăcuite ca Izabela și acționând ca nu știu ce și numindu-vă pe voi înșivă creștini. Tu, fariseu orb, ce se întâmplă cu tine? Domnul meu este în oraș, n-ai vrea să-L primești pe El în inima ta?

⁵⁵ Iată-L pe El stând acolo. Ea a ajuns la picioarele Lui; a așezat cutia pe podea. A început să se ridice, ea nu putea, doar nu putea. Ea plângea atât de tare că nu se putea ridica. Ea a ajuns pe jumătate aplecată și nu putea să se ridice. Ea și-a dat seama că stătea lângă Izvorul purității. Ea și-a dat seama că stătea lângă singura ființă care o putea ierta.

„Este un Izvor umplut cu Sânge, tras din venele lui Emanuel.” Singura ființă care putea șterge vina ei, ea era în Prezența Lui ca o prostituată. Ea a venit în felul cum era. Ea n-a știut ce să facă. Ea plângea; avea mâinile sus; Ea nu putea suporta; ea privea și acolo era El. „O, este posibil asta,” și-a spus ea, „Este asta posibil, că Acela este El, cel minunat? Acela pe care eu L-am auzit spunând: „Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați? Dumnezeule, tu cunoști inima mea; eu nu trebuie să vorbesc niciun cuvânt; eu nu pot; eu sunt ieșită din comun.”

⁵⁶ Și ea încerca și plângea și lacrimile se rostogoleau în jos pe obraji ei, stropind, curgând în jos pe picioarele murdare ale lui Isus. Lacrimile se revărsau de pe obraji ei în jos peste picioarele Lui murdare. Primul lucru pe care-L știți, ea s-a găsit pe sine ștergându-l picioarele Lui. Ștergându-i picioarele Lui și lacrimile doar curgeau în jos. Ce binecuvântare, lacrimi de pocăință curată, lacrimi de pocăință curgând în jos, spălând picioarele murdare ale lui Isus!...O, Dumnezeule, ai milă! Lacrimi depărere de rău, ce apă frumoasă, ce apă scânteietoare, venind din inima ei!

„Doamne Dumnezeule, eu nu sunt bună, dar eu nu pot suporta să Te văd stând astfel.” Și lacrimile ei se revărsau pe obraji ei și ea îi ștergea

picioarele Lui astfel, spălându-l-le cu lacrimile ei. Acolo ședea cutia de alabastru și primul lucru pe care-l știți, în starea ei isterică, părul i-a căzut în jos. Buclele i-au căzut în jos. Și înainte să știe asta, ea avea părul ei, îi ștergea picioarele cu părul capului ei.

⁵⁷ Dumnezeule, fii milostiv. O, vai, Domnul meu, și acea grămadă de farisei cu inima rece stăteau acolo, indiferenți. O, vai, ștergându-i picioarele Lui binecuvântate cu părul capului ei... Unele din voi, femeilor ca să faceți asta, ar trebui să stați în cap. Voi vă tăiați părul, este adevărat. Eu nu spun asta ca o glumă. Biblia a spus: „Gloria femeii este părul ei.” Și voi vi-l tăiați.

Ce era aceea? Ce era aceea? Era gloria ei. Singurul lucru decent pe care ea îl avea era părul ei lung și el a căzut la picioarele lui Isus. Lacrimile ei, toate pe care le avea, au fost vărsate la picioarele Lui, spălându-l lui Isus picioarele murdare. Ce fel de... Eu știu că aceea nu era în rânduială. Ce-ți pasă ție de rânduială? Ce făcea mulțimea? Ce-ți pasă ție ce făceau ei? Tu ești în Prezența lui Isus.

⁵⁸ Ei nu-i păsa de ceea ce spuneau fariseii. Și-a tras Isus picioarele înapoi și să spună: „Ascultă, ascultă, ascultă, tu nu trebuie să faci asta?” Nu, domnule. El stătea perfect liniștit. Ea era chiar în rânduială, spălând picioarele murdare ale lui Isus, cu lacrimile ei de pocăință, le-a șters cu singura slavă pe care o avea ea: părul ei. Așezând totul la prețioasele Lui picioare. Ea era ieșită din comun. Ea spăla; ea abia își dădea seama ce făcea. După un timp ea s-a ridicat. Ea nu știa ce... Ea a privit în jur. O, a spus Simon ceva? Da. O, mai târziu el și-a dat replicile sale despre asta. Îl pot vedea înroșindu-se la față. Ochii lui ascuțiți ca oțelul, neevlavioși, de șopârlă o priveau tăios. El s-a înroșit apoi s-a albit de furie. Eu îl pot auzi că continuă. [*Fratele Branhamimită un om care își dreg glasul.*] Programul lui a fost întrerupt. El și-a zis în inima lui: „Știi tu ce fel de femeie este cea care stă în fața ta?” El credea că aceea îi va răni reputația.

⁵⁹ Păi, frate, reputația lui Isus este făcută când El este în prezența păcătoșilor. Reputația lui Isus nu este rănită de păcătoși, este făcută în prezența păcătoșilor. Acolo spălându-l picioarele, ea se ridică, ia cutia de alabastru, tot ce avea ea acum era acolo, părul ei atârându-i în jos, ea îi apucă capacul, îl rupe, a turnat tot. Nu să economisească ceva pentru zile negre; ea a turnat totul la picioarele Lui. Pentru că tot ce avea, gloria ei, ea însăși, lacrimile ei de pocăință și toți banii și toată reprezentarea era în cutia de nard. Ea a turnat-o pe picioarele Lui.

O, Dumnezeuule, ai milă de noi, de generația țeapănă, neevlavioasă în care trăim noi, farisei, distracții. L-a turnat peste picioarele Lui...

⁶⁰ Și știți, Simon a spus: „Dacă tu ai ști...Dacă acest Bărbat ar fi profet, dacă El putea vedea vedenii cum spunea El că putea vedea, dacă acest Om putea vedea vedenii, dacă El era un profet, El ar ști ce fel de femeie era aceea care Îi spăla picioarele.”

O, tu, fățarnic, orb, tu ești prea fariseic ca să cunoști ceea ce înseamnă Isus: Tu ești prea fariseic; tu L-ai tratat pe El în același fel, acela este motivul că tu nu ești salvat astăzi. Acesta este motivul că tu nu ai botezul Duhului Sfânt, pentru că acesta este felul în care tu l-ai tratat pe El, ai fost rușinat. O, fariseu orb, acolo stătea el în toată neprihănirea de sine, a spus: „Dacă El era un văzător, dacă El era profet, El desigur ar ști ce fel de femeie era aceea.”

⁶¹ Îl pot vedea pe Isus, pentru prima dată de când El a intrat pe ușă, simțindu-se confortabil. El era---primind păcătoșii. El s-a ridicat și a spus: „Simone, am ceva să-ți spun. Am câteva lucruri să ți le spun, Simone. Când am intrat în casa ta...” O, Dumnezeuule, „Când Eu am venit la casa Ta,” fariseule, tu vezi despre ce vorbesc?” „Când Eu am venit la casa ta, tunu Mi-ai spălat picioarele, Simone. Tu nu mi-ai dat ulei deloc, Simone. Tu nu m-ai sărutat niciodată de bun venit, Simone. Tu doar m-ai lăsat să stau aici după ce M-ai primit, după ce M-ai adus, M-ai invitat și Eu am venit și tu nu mi-ai dat ulei pentru capul Meu, nici nu Mi-ai dat apă pentru picioarele Mele și nu M-ai sărutat de bunvenit.”

„Dar această sărmană femeie, ce-a făcut ea tot timpul? [*Fratele Branham scoate un zgomot ca un sărut.*] Sărutându-l picioarele Lui. Aleluia! Sărutându-l picioarele Lui. A spus: „De când a intrat în casă.” Dumnezeu să aibă milă; a spus, „ea n-a încetat să-Mi sărute picioarele, de când a intrat în casă.” O, Dumnezeuule, nu mai pot să predic, când mă gândesc la Domnul Meu că are același fel de primire astăzi.

⁶² O, vai. „Această femeie n-a încetat să-Mi sărute picioarele de când am intrat. Și tu nu mi-ai dat apă cu ce să mă spăl; tu nu mi-ai dat nimic de uns, nici ulei să-Mi pun pe mâinile Mele uscate și pe buzele Mele și pe fața Mea. Tu nu M-ai sărutat de bunvenit și să-mi spui că eram binevenit în casa ta. Dar această femeie Mi-a sărutat încontinuu chiar picioarele.”

O, ascultați ce a spus El. Apoi El se întoarce de la Simon și privește la această biată sărmană, mizerabilă, părul ei atârând jos, udat de lacrimi

și cu dizgrația drumului pe ele. Buzele ei unse de la nard când l-a sărutat picioarele Lui, lacrimile ei lăsând urme pe obraji ei...Ascultați ce spune El: „Păcatele tale care sunt multe, toate îți sunt iertate.” O, Dumnezeule. „Păcatele tale care au fost multe, toate îți sunt iertate.”

⁶³ O, Dumnezeule, această generație distrusă, nu puteți voi vedea că Domnul vrea să vină la casa voastră și să fie primit, să vă închinați Lui, să fie glorificat, preamărit? O, Dumnezeu să fie îndurător cu voi. Să ne rugăm; să ne plecăm capetele doar un minut. Ceva îmi spune: „Roagă-te acum.” Dumnezeu, Isus, cu picioare murdare, Isus neprimut și nesărutat, Isus nedorit...

Tată îndurător, vrei Tu, Te rog, în această zi, să cobori și să dezvălui inima Ta înaintea acestei adunări, astfel ca ei să poată ști că Tu încă ești Isus. Ei au eșuat să te primească. Ei iubesc lucrurile lor mărunte; ei își iubesc organizația, confesiunea lor. Ei iubesc afacerile lor sociale mici în biserică, *activitățile* esuplimentare ale femeilor și multe alte lucruri la care le place să meargă. Bărbații iubesc partidele lor de cărți și distracția și nu Îl vor primi pe Isus.

⁶⁴ O, Doamne, Vindecătorul meu, Salvatorul meu, Ocrotitorul meu, o, Dumnezeule unde aș fi eu, dacă nu erai Tu? Dumnezeule, Te rog, vorbește inimilor care sunt reci și indiferente astăzi; lasă-i să știe că Tu ești aici cu aceeași veghere, iubitoare cu grijă. Tu veghezi, Tu vezi pe acela care vine acasă care a fost atât de indiferent, care a hoinărit pe străzi prea mult.

O, de ceamâni, fratele meu,
De ce târăgănezi atât de mult?

Isus așteaptă să-ți dea

Un Loc lângă Tronul Său sfânt,
Nu vrei să părăsești căile tale neevlavioase?

Nu vreți să părăsiți anturajele voastre mici și să veniți la El azi? Câți, în timp ce noi ne rugăm, cu capetele voastre plecate, ați vrea doar să vă ridicați în picioare și să spuneți: „Dumnezeule, ai milă de mine; eu vin azi; eu doresc, Doamne, să fac orice. Vreau să Te primesc în inima mea azi ca Salvator al meu. Vreau să părăsesc toate lucrurile lumii. Vreau să renunț la fiecare plăcere pe care o are lumea.

⁶⁵ Eu vreau să fiu atât de umplut cu bunătatea Ta, încât doar voi ști, că acela ești Tu. Te-am invitat, dar eu ți-am întors spatele. Ți-am spus când copilul meu a murit că Te voi sluji. Ți-am spus când mama a murit, când am pus acele flori pe mormântul tatălui meu, eu am spus: „Dumnezeule, într-o zi Te voi sluji.” Căci eu Te-am chemat și Ți-am întors spatele, dar astăzi vin. Când predicatorul a spus cu câțva timp în urmă, că a pus un țărui acolo afară pe o parte a pământului, unde bebelușul sau mama zăceau, am spus în acea zi că Te voi sluji, Doamne. Dar am fost un fariseu, un actor. N-am venit niciodată cu adevărat la Tine, dar iată-mă că vin acum. Mă ridic, Doamne, să-Ți dovedesc că Te iubesc. Nu mă rușinez de Tine. Tu ai făcut atât de mult pentru mine. Într-o zi când viața s-a terminat. O, Dumnezeule, vreau să stau cum aceaprostituată a stat în acea zi. Eu nu voi vrea să-i vorbesc; eu nu sunt vrednic să-l vorbesc Lui. Dar vreau să spun: „Isuse, lasă-mă să-ți sărut acea cicatrice din vârful piciorului Tău, vrei Tu, Isuse? Doar lasă-mă să-Ți sărut acea cicatrice; ea a fost făcută pentru mine.” O, Dumnezeule.

⁶⁶ Eu nu sunt bebeluș, dar, o, vai, nu vă e rușine de voi înșivă? Nu vă e rușine de felul cum L-ați tratat pe Isus al meu? Doar ați mers mai departe și v-ați alăturat unei biserici și niciodată n-ați avut o convertire. Voi încă mai iubiți lucrurile lumii, încă mai luați distracțiile vechi ale lumii și vă bucurați de ele. O, voi nu știți ce este să fii născut din nou. Nu știți ce este să ai părtășie. Tu crezi că ești destul de bun, dar tu nu ești. Asta nu este cât ești tu de bun; este cât de mult Îl iubești tu pe El. Tu Îl iubești, tu ții poruncile Lui. Vreți să vă ridicați în picioare chiar acum ca martor al lui Dumnezeu? Spuneți: „Doamne Isuse, am obosit să fiu un fățarnic, un vechi fariseu actor, ca și cum aș avea religie, când eu nu am. Vreau ca Tu să vii în inima mea chiar acum. Dacă Tu poți să-i faci pe cei răsuciți și ologi să vină din târgi și scaune cu rotile, dacă Tu poți face orbul să vadă și surdul să audă, eu știu că Tu ești Dumnezeu. Eu știu că Tu vorbești inimii mele.”

⁶⁷ Ai vrea să te ridici în picioare chiar acum, bărbat sau femeie, băiat sau fată, să-L accepți pe Domnul Isus? Ce se întâmplă aici? Ceva este în neregulă. Nu-mi spuneți că eu nu știu. Voi știți care este necazul? Ți-e frică de vecinul că va spune ceva despre asta. Ți-e teamă că altcineva urmează să spună ceva.

Ce va spune Isus? Isus nepermis în inima ta. Aceasta poatăfi ultima ta dată, prietene. Soră, aceasta poate fi ultima ta oară.

Isus este aproape, El este nesărutat astăzi. Adunarea este indiferentă față de El. El a coborât seara trecută și a vindecat toți bolnavii voștri și lucruri, i-a trimis acasă vindecați și bine, a coborât și a arătat că El era aici la platformă, prin a face mari semne și minuni, în această clădire simplă micăpe pământ. A coborât jos din glorie ca să dovedească că El este aici, prin Cuvântul Lui. Și azi voi Îl lăsați să stea neprimut. „O, eu mai degrabă aș avea petrecerea mea.”

⁶⁸ Ce gândește Simon fariseul azi în iad unde este el? Îmi imaginez că lui i-ar place să propună acea petrecere din nou. Îmi imaginez că ea ar fi diferită. Simon ar plânge; „O, Isus, eu îți voi spăla picioarele tale.” De astăzi într-un an există oameni care stau aici, care dacă nu-l vor accepta pe Cristos, de astăzi într-un an voi veți fi dorit să-l fi acceptat.

Voi veți spune: „O, Isus, dacă aș putea să merg înapoi din nou la acel teren de adunare. O, Isus, dacă aș putea auzi acel predicator chemând din nou. Isuse, m-aș ridica, o, m-aș ridica.” Prea târziu, păcatul v-a separat. „Doamne, îmi amintesc că în acea zi ploua atât de tare; lacrimile curgeau din ochii oamenilor. Predicatorul ne spunea despre cât de mult ne-ai iubit și cât de indiferenți am fost față de Tine. Și eu—am fost diferit, Doamne.” Bogatul avea acel fel de pledare odată, după ce Lazăr i-a predicat lui.

⁶⁹ „O, poate recoltele voastre merg bine. Tutunul poate merge bine, porumbul a dat floare.” O, poate tu ai de spălat hainele mâine, soră. Poate voi aveți de mers la club marți. Acela nu are niciun lucru de-a face cu Isus al meu. Ce faci tu cu El? Îl lași să stea, cu lumea, punând murdăria pe El, spui: „Este un nonsens; nu este nimic de asta. Este telepatie mentală; este de la diavolul?” Și tu stai, Îl lași să stea astfel, nu faci nimic pentru asta. Dar aceea este între tine și Dumnezeu.

De ce aștepti, fratele meu scump
De ce târăgănezi atât de mult?
Isus așteaptă să-ți dea
Un Loc în Tronul Său sfânt.

De ce aștepti? Intenționați să-mi spuneți că nu există niciun om, băiat sau fată aici înăuntru? Șezând aici și voi știți că eu cunosc cine sunteți voi. Voi știți că Duhul Sfânt este aici, se mișcă și întunecimea

atârnă peste voi așa cum privesc peste această audiență. Și eu știu unde stați voi; și dacă eu știu, cu cât mai mult știu El? Dumnezeu vă vorbește și voi vă întoarceți inima voastră rece, indiferentă de la el.

⁷⁰ Amintiți-vă, vă spun, asta poate fi ultima oară. „Duhul Meu nu se va lupta întotdeauna cu omul”, văzând că este doar carne. Voi sunteți un agent moral liber; vă puteți face alegerea voastră. De ce să n-o faceți astăzi? De ce să nu vă puneți sufletul vostru în mâinile Lui care cunoaște toate lucrurile, Care ține eternitatea în mâinile Lui? El este Cel potrivit să te conducă. El este singurul care vă poate pune unde ar trebui să fiți.

Eu sunt doritor să mă folosesc de ocazia mea cu El. Eu sunt atât de fericit. Eu sunt atât de fericit că am făcut-o. Sunt așa de bucuros, așa de bucuros. Am văzut timpul când voi aveți capetele voastre plecate. Știți, tata, Dumnezeu să-i binecuvânteze inima lui, ultima lui rugăciune care s-a rugat a fost în brațele mele când el era pe moarte. Bietul meu tată bătrân, a băut atât de mult, a cauzat o mulțime de rușine prin jur în oraș. Și când el a făcut asta, continuând să beie astfel, numele noastre au ajuns de rușine în oraș, când eu eram un băiat. Obişnuiam să stau acolo jos și să vorbesc cu cineva, dacă venea altcineva pe-acolo,ei mă păraseau și vorbeau cu ei, din cauza că eram Branham. O, Dumnezeule, numele târât în șanț.

⁷¹ Am spus soției ziua trecută: „Ascultă, scumpo, acum eu nu pot nici măcar să vin acasă. Oamenii stau în hoteluri, din Africa, din India, de peste tot din jurul lumii, implorând pentru cinci minute din timpul meu. Vin de-a lungul lumii pentru cinci minute.” Eu am spus: „Ce-a făcut asta, scumpo? Nu educația mea, eu n-am; nu personalitatea mea, eu n-am niciuna. Ce-a făcut asta? Isus, El a făcut-o; El a făcut-o.”

El i-a spus lui David: „David, te-am scos de la pășunatul oilor ca să îți fac un nume mare printre oamenii din lume. Te-am scos de la pășunatul oilor ca să fii conducător peste poporul Meu.” O, Dumnezeule! Isus: „Tu ai fost nimic, Te-am salvat și Te-am făcut Fiul meu. Te-am salvat și Te-am făcut prinț. Te-am salvat și Te-am chemat ca să predici Evanghelia.” O, Isuse, o, prețioasele Tale picioare și mâini rănite, spinii Ți-au apăsat fruntea. O, Isuse, Te iubesc.

⁷² Aici pe terenurile de acasă, chiar pe pământul unde m-am născut, Doamne, un mic băiețel păcătos. Te rog, scumpe Dumnezeule, încălzește inimile indiferenților, vorbește-le în milă și pace, mărețulele hova. Într-o zi Tu vii și mânia Ta va fi cumplită. Încă odată, Doamne, eu chem, apoi Îți

Încredințez Ție. Am făcut tot ce am știut să fac. Am vorbit despre Tine, Doamne, am plâns, nu m-am putut abține.

Nu vei lăsa niște păcătoși, Doamne, să se ridice și să spună: „Acum, Doamne, stau la picioarele Tale și eu. Nu-mi pasă ce spun fariseii. Nu-mi pasă ce spune oricine, eu vin la Tine. Eu voi fi un creștin real în biserica mea. Te voi iubi și voi lucra pentru Tine și eu voi aduce alți păcătoși la Tine.” Acordă aceasta, Doamne, acordă aceasta, ai vrea Tu, Te rog?

73

Mă uit peste tot și nu văd niciunul ridicat. O, Dumnezeule, poporul meu drag din Kentucky, mulți din voi sunt săraci ca mine, crescuți dintr-un câștig insuficient, cu o bucată de slănină Joe veche și pâine de porumb la micul dejun. Voi n-ați avut nimic în lumea aceasta, dar voi aveți ocazia astăzi să deveniți fii și fiice ale lui Dumnezeu. De ce nu ați vrea s-o faceți? Cine sunteți voi oricum? Ce îți va aduce mai mult mica ta fermă veche? Vei muri și o vei părăsi. Ce-ți va aduce acel magazin mic, ce-ți va aduce acel mic prestigiu social ce-l ai?

Voi vă dați seama că ei te vor duce într-o zi pe coasta dealului și te vor pune într-o groapă și vor pune ceva noroi peste tine? Unde va fi sufletul tău dacă tu Îl respingi azi pe Isus? Singurul Izvor care există care te poate salva, te poate vindeca, îți poate lua păcatul și rușinea, te face un creștin în loc de un membru de biserică... De ce n-o faci?

74

Tată ceresc, către această audiență care este aici, azi, eu le-am oferit lor, potrivit cu Cuvântul Tău, Eterna Viață Veșnică prin Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Eu nu cunosc inimile lor, de ce ei n-o acceptă. Eu văd întuneric și întunecime prin vedenie, atârând peste oameni. Tu cunoști și au văzut pe alții vindecați, chiar fizic, în timp ce ei—predica se desfășura.

Și Prezența Ta era aici; Ea încă este. De ce oamenii nu Te primesc, este dincolo de înțelegerea mea. Eu nu pot înțelege. Poate ei au trecut linia, unde ei n-o mai pot face. Poate ei au auzit asta mai înainte și Tu ai spus: „Eu nu mă voi lupta întotdeauna cu oamenii.” Aceea depinde de Tine, Tată, eu nu știu. Eu Ți-i încredințez pe toți Ție, rugându-mă ca niciunul să nu fie pierdut. Îți mulțumesc pentru tot ce-ai făcut. Și eu cer binecuvântările Tale peste ei toți, Tată.

75

Binecuvântează slujitorii din oraș, în seara aceasta. Mulți dintre ei țin servicii. Lasă iubirea Ta și mila Ta să se întindă peste ei, Tată. Poate unii care sunt chiar aici, vor ajunge la propria lor biserică în seara aceasta,

fie ca ei să se ridice și să vină la altarul propriei lor biserici. Acordă aceasta, Doamne și fie ca ei săse simtă atât de condamnați încât ei nici măcar să nu se îndepărteze de casă în seara aceasta până când ei se vor strecura într-o șură undeva, chiar în dormitorul lor, să-și ia soția și copiii, să vină înăuntru și să spună: „Scumpo, eu doar nu mă pot îndepărta de la asta.”

Poate mâine, în timp ce ei sunt pe câmpul de porumb sau parcela de tutun, sau undeva pe-aici, conducând camionul pe drum sau în timp ce spală vasele sau fac paturile. Dumnezeule, fie ca aceea săle urmărească inimile lor din nou, iarăși și iarăși. Fie ca perna în această noapte să fie cu adevărat tare. Fie ca să viseze și să se trezească: „O, de ce L-am respins pe Isus? L-am văzut stând aici, dar am trecut chiar pe lângă El, să fiu atât de indiferent.” Fie ca ei să se scoale din pat atunci și să vină să aibă o altă ocazie, Tată. Dă-ne un serviciu măreț aici deseară. Fie ca Duhul Tău să fie peste toți și fie ca acolo să ia loc mărețe vindecări în seara aceasta. Acordă aceasta, Doamne, în timp ce ne rugăm în Numele Lui Isus Cristos. Amin.

⁷⁶ Cum ar fi dacă eu ți-aș spune că Isus te-a vindecat cu câteva minute în urmă? Ai crede-o? Ai crede asta? Acel fel de stare a fierei și lucruri pe care le-ai avut, toate vor pleca de la tine? Ai crede că vor pleca? Vei crede? În regulă. Vezi ce ți se întâmplă acum. Credința ta te-a făcut bine.

El este minunat, El este aici. Câți într-adevăr, poate, eu nu știu, le-ar place să umble un pic mai aproape cu El? Ai vrea doar să ridici mâna? Spune: „Mie doar mi-ar place să umblu mai aproape cu El. ” Dă-ne un ton:

„Doar o umblare mai apropiată.”

Doar o umblare mai apropiată cu Tine.